

- 02 Leder
- 03 Andakt
- 04 Israel
- 08 Årsmelding
- 10 Tildelinger
- 11 Vest-Afrika
- 12 Indonesia
- 13 Nye navn på bønnekortet
- 14 Indre Østfold SMR

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 2 • 93. ÅRG. • 2024

På bønnekortet under «søndag» ber vi hver uke for Kristin Abu Khadra, den norske seniorsykepleieren ved Ebenezerhjemmet i Haifa i Israel.

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Et vern av forbønn

Vi har akkurat feiret 17.mai – og jeg gjorde meg noen tanker rundt det med demokrati:

Ifølge «Our world in data» bor 29 prosent av verdens befolkning i et demokrati – i motsetning til autokrati. Demokrati deles også inn i flere typer og det er mye forskning, tall og tabeller som viser mange forskjeller. Det som kjennetegner den demokratiske delen vi lever i, er at beskyttelse av enkeltindividets rettigheter står sterkt og domstolene er frie.

I dag er kriger tett inn på oss på mange kanter. Enkeltindividets rettigheter er for de som bor i krigsland sterkt angrepet. Klarer jeg å ta det inn over meg?

Jeg klarer ikke å se alle reportasjer som kommer over tv-skjermen, da finner jeg fort noe annet å se på. Jeg tenker til tider at det spiller ingen rolle hva jeg gjør eller ikke. Men er det sånn?

SMR er en bønnering – og det kan virke altfor stort å be om fred i verden. Men jeg tror at vi med stor frimodighet kan gjøre det. Henrik Wergeland skrev Småguttenes nasjonalsang, jeg tar med en del av et vers:

*Han siger, han er der saa fri.
Det ei saa nøje fatte Vi;
men noget Godt er vist deri,
som værd er at beskytte.*

Henrik skjønner ikke helt hva alt er og betyr, men at det er noe godt der, det skjønner han.

Og i det siste verset der står:

*Gid jeg da snart maa blive stor
– Jeg har saalænge biet –
at tappert jeg kan værne for
min Faders dyre Frihed!
Og skulde Nogen vel med Magt
faa Fædrelandet ødelagt?
Hvert Liv, min Fader jo har sagt,
er til dets Frelse viet.*

Nå er vel «Fader» i hans tekst ment om sin egen far, Nicolai Wergeland – som var en av Eidsvollsmennene. Men vår Faders dyre frihet, den klarer vi ikke å verne for uten forbønn. Det er like sant i dag som det var i 1841 da «Vi ere en nasjon vi med» ble skrevet.

Froydis Vestbøstad

Styreleder SMR

Det nye livet!

Våren – den vakreste tida på året da det nye livet spirer og vokser fram! Elias Blix beskriver våren så fint i den kjente sangen: Nå livnar det i lundar og i vers to står det: «Der er vel fagre stunder Når våren kjem her nord, Og atter som eit under Nytt liv av daude gror».

Det er virkelig et under når de første blomstene titter opp gjennom snøen og når de små frøene vi sår begynner å spire og til slutt vokser seg til store planter med nydelige blomster!

Frøene må i jorda for å dø, nettopp for å skape et nytt liv. Dette er ikke bare vakkert å se på, men det er også et bilde på det nye livet vi har i Jesus Kristus. Han måtte lide og dø for å gi oss et nytt liv. Dette er det største underet Gud har gjort at Han sendte sin egen Sønn til jorden for å lide og dø for oss.

«Husk ikke på de forrige ting, tenk ikke på det som var før. Se jeg gjør noe nytt, nå skal det spire fram. Skal dere ikke kjenne det? Ja, Jeg skal sannelig lage vei i ødemarken og strømmer i ørkenen.» Jes. 43, 18-19.

Dette var ord Jesaja fikk av Gud til Israels-folket. Det er et trøstens og håpets budskap.

Håp om noe helt nytt som skal spire fram. Det bærer bud om et nytt under i det Han skal lage veier i ødemarken og strømmer i ørkenen.

Jeg vet ikke hvordan du som leser denne andakten har det akkurat nå, men kanskje så kjennes livet ditt ut som om du er midt i ødemarken eller i ørkenen. Noen ganger så er vår livs situasjon slik at vi opplever å være langt ut i ødemarken og kristenlivet oppleves som å være i ørkenen. Da er det godt både å se på det som spirer fram i naturen og de løfter som står i Guds Ord om at Han vil gjøre noe nytt og ikke minst at vi kan få glemme det som ligger bak oss.

Tenk at vi har en slik Frelser og Herre! Må vi huske å takke Jesus for frelsen, det nye livet Han har gitt oss. Livet her på jorden tar slutt en dag for oss alle, men Jesus har gått i forveien for oss for å lage i stand et rom hjemme i himmelen, der vi skal være sammen med Han i all evighet.

Må Gud velsigne dere alle i Jesu navn.

Hilsen **Solveig Granseth Evang**
Nestleder i landsstyret til SMR

I mange år har SMR støttet Ebenezerhjemmet i Haifa gjennom Israelsmisjonen. Ebenezerhjemmet er et hjem for eldre som for det meste klarer seg selv eller må ha litt hjelp i det daglige. – Når noen blir pleietrengende, så må vi søke om en spesiell tillatelse for at de skal kunne fortsette å bo hos oss. Hittil har vi fått positivt svar på alle slike søknader, forteller Kristin.

– Vi opplever en vanskelig tid

– Jeg kan ikke si at vi går og er stadig redde for angrep, men hver gang vi hører en skarp og kraftig lyd, så tenker vi selvsagt på det. Denne vanskelige tiden har ført til en generell følelse av stress og tristhet blant beboere og ansatte, forteller Kristin Abu Khadra, ansvarlig sykepleier ved Ebenezerhjemmet i Haifa i Israel.

– Hverdagen for mange av oss her i Haifa har ikke forandret seg så mye etter den 7. oktober. Det har vært rolig her, og livet har fortsatt som vanlig for de fleste. Her på Ebenezerhjemmet ble det imidlertid ganske store forandringer da krigen startet, forteller Kristin Abu Khadra, ansvarlig sykepleier ved Ebenezerhjemmet i Haifa i Israel.

– Fem ansatte ble umiddelbart kalt inn i militæret og to voluntører reiste hjem. Dette førte selvsagt til store forandringer i

vaktlista. Vi har også hatt mange teoretiske forberedelser og praktiske øvelser på hvordan vi skal håndtere et eventuelt angrep på Haifa.

For ledelsen av hjemmet var det temmelig utfordrende med disse forandringene, som kom i tillegg til nye krav fra myndighetene når det gjelder beredskap. Dette bidro også til en uventet og merkbart belastning på det årlige budsjettet.

Denne vanskelige tiden har ført til en generell følelse av stress og tristhet blant

Kristins jobb som ansvarlig sykepleier består mest av administrasjon, men samtidig har hun også mye kontakt med beboerne. – Det er alltid godt å komme litt ut av kontoret for å snakke med og hjelpe de eldre med det de trenger. Jeg har også ansvar for all kontakt med legekontor, poliklinikker og sykehus som beboerne besøker for forskjellige legetimer og behandlinger, sier Kristin.

beboere og ansatte. Jeg kan ikke si at vi går og er stadig redde for angrep, men hver gang vi hører en skarp og kraftig lyd, så tenker vi selvsagt på det. Jeg har ikke vurdert å reise til Norge, av den «enkle» grunn at som ansatt i et helseforetak har jeg ikke lov til å forlate landet i en krigssituasjon, sier Kristin ærlig.

Snakker lite politikk

Hun forteller videre at både beboerne, 25 messiastroende jøder og to kristne arabere, og de ansatte er mer eller mindre klar over hva som har skjedd og skjer i Israel og i Gaza nå. – Men vi snakker minst mulig politikk sammen. Vi konsentrerer oss heller om det vi har felles; troen på Gud, og fellesskapet vi har som troende.

Sammen ber vi for de som lider, både her i Israel og i Gaza og for de som er ledere. Vi takker også Gud for hans omsorg for oss til alle tider, sier Kristin.

I mange år har Sykepleiernes Misjonsring støttet Ebenezerhjemmet økonomisk i regi av Den norske Israelsmisjon. Mange ber også fast for sykepleier Kristin som står på bønnekortet vårt, under ukedagen søndag.

– Hva betyr det for deg å bli bedt for av medlemmene i Sykepleiernes Misjonsring?

– Det betyr veldig mye. Jeg synes det er godt å vite at det er noen som ber jevnlig for meg og for arbeidet her på hjemmet. Det er

Kristin ber deg bli med i bønn for:

– At vi må få visdom og styrke i arbeidet.

– Nok ansatte – spesielt for en ny sykepleier.

– Økonomien.

Kjent inngangsparti: Gjennom årene har flere medlemmer i SMR vært og besøkt Ebenezerhjemmet.

viktig i det daglige arbeidet i normale tider og kanskje spesielt i tider som er mer stressende, som for eksempel under korona-pandemien og nå når det er krig. Forbønn gir en spesiell trygghet og visshet om at jeg kan hvile i Guds gode hender, sier Kristin.

Kristin giftet seg med en israeler i Haifa i 1989 og har bodd der siden. – Jeg tok sykepleierutdanning her fra 1989 til 1993. Etter endt utdanning jobbet jeg cirka fire år på en helsestasjon. I 1997 ble jeg spurt av bestyreren på Ebenezerhjemmet om jeg kunne tenke meg å begynne som sykepleier der, og etter hvert ta over som ansvarlig sykepleier. Det er nå 27 år siden, forteller Kristin. Hun snakker både flytende hebraisk og arabisk, noe som kommer godt med.

I år gir SMR 60.000 kroner i støtte til Ebenezerhjemmet gjennom Israelmisjonen. – *Hva betyr den økonomiske støtten som dere får fra SMR for Ebenezerhjemmet?*

– Den økonomiske støtten fra SMR er veldig viktig. Ebenezerhjemmet er avhengig av gaver til den daglige driften og til spesielle prosjekter. Vi får ingen økonomisk støtte fra staten Israel til å drive hjemmet, og mange av de som bor her betaler mindre enn det i virkeligheten koster å bo her, på grunn av lave pensjoner. Driftskostnadene for hjemmet stiger også i takt med den generelle prisstigningen. Alt dette betyr at vi er enda mer avhengige av gaver og økonomisk støtte nå enn noen gang, sier Kristin.

Påminnelse:

Vi minner om at alle medlemmer må betale medlemskontingent hvis de fortsatt ønsker å få Misjonsringen tilsendt. Kontingenten er på 400 kroner. Bruk konto nummer: **1609.51.13676** eller Vipps-nummer: **560952** Tusen takk:)

Brev fra lederen av Ebenezerhjemmet

På nettsidene til Ebenezerhjemmet kan man abonnere på nyhetsbrev på engelsk. Misjonsringen har fått tillatelse fra David Phillips, lederen av Ebenezerhjemmet, å dele et av brevene hans. (Brevet er forkortet.)

14. april 2024 – en natt vi sent vil glemme

Klokka 00:05

Iranske kryssermissiler og droner er på vei – vi har 1 time og 45 minutter før det første sammenstøtet, hvis de ikke blir fanget opp.

Klokka 01:30

Alle de 13 Ebenezer-teammedlemmene har ankommet hjemmet og er klare til å flytte alle beboere inn i tilfluktsrom, i tilfelle et luftangrep. Beboerne fortsetter å sove.

Mens jeg satt og ba om visdom visste jeg at jeg måtte ta en avgjørelse. Jeg forsøkte å beregne tiden det tok før de første dronene og missilene ville ankomme israelsk territorium hvis de ikke ble fanget opp. Skulle vi vekke beboerne og evakuere? Eller skulle vi vente?

Jeg har jobbet som sjef i IDF i en årrekke og vært gjennom mange lignende hendelser. Jeg visste at hvis beregningene var riktige, og det bare var 330 droner, cruise- og ballistiske missiler som angrep oss, så ville de være rettet mot militære mål og nasjonale hot-spots. Men hvem vet hva fienden holder på med?

Teamet var på plass. Hvis vi måtte evakuere måtte hver ansatt føre to beboere hver i sikkerhet. Det var gjennomførbart. Vi ba og overlot hjemmet, teamet og beboerne i vår himmelske Fars hender, og ventet.

Klokka 01:42

Alarmer begynte å gå i hele Israel. Vi så. Ventet. Hørte. Først sør, så Golan, så sentrum. Haifa forble stille og anspent. Vi kunne høre eksplosjonene i nord da missiler og droner ble fanget opp. Vi ikke bare hørte, men følte

støtene i brystet. Noe som umiddelbart brakte frem minner fra tidligere.

Klokka 02:00

Alt er stille igjen. Angrepet varte i omtrent 17 minutter. Cirka 99 prosent av alle prosjektilene som kom innover Israel ble fanget opp. Vi pustet lettet ut og sendte en stor «takk» til vår himmelske Far for hans utrolige beskyttelse!

Salme 91, Under Guds vern

1-2

Den som sitter i Den høyestes ly og bor i Den Allmektiges skygge, han sier til Herren: «Min tilflukt og borg, min Gud som jeg setter min lit til!»

4-5

Han dekker deg med sine fjær, under hans vinger finner du ly. Hans trofasthet er skjold og vern. Du skal ikke frykte for nattens redsler, for pilene som flyr om dagen,

7-12

Om tusen faller ved din side, ti tusen ved din høyre hånd, så skal ikke ulykken nå deg. Du skal bare være vitne til det og se at de ugudelige får sin lønn. For du sier: «Herren er min tilflukt.» Den høyeste har du gjort til din bolig. Du skal ikke rammes av noe vondt og ingen plage skal nå ditt telt. For han skal gi sine engler befaling om å bevare deg på alle dine veier. De skal bære deg på hendene, så du ikke støter foten mot noen stein.

Vi vet at mange var på kne og ba for oss og vi kan ikke takke dere nok! Fortsett å hjelpe til med å løfte armene våre i bønn, slik Aron og Hur gjorde for Moses, mens Josva kjempet. Seieren er vår gjennom Jesus, Vår Herre!

Årsmelding for 2023

2023 ble året for store forandringer innen drift og praktiske løsninger, samtidig som SMRs formål og hensikt fortsatt står uforandret.

Organisasjonen i 2023:

- 604 registrerte medlemmer. Noen som enkeltmedlemmer, andre som aktive i SMRs
- 29 lokale grupper
- 11 medlemmer er utmeldt.
- 13 nye medlemmer er kommet til.

Landsstyret besto i 2023 uendret av:

Frøydis Vestbøstad (leder)
Solveig Granseth Evang (nestleder)
Joy Røyseland
Marit Oline Hovde Syltebø (sekretær)

Ester Vinnem
Torunn Tvedt (vara)
Ester Røen (vara)

Det har vært avholdt tre styremøter, og behandlet 31 saker.

Christine Kristoffersen er fortsatt redaktør for Misjonsringen og de fire utgivelser av bladet i tillegg til nettsiden:
www.misjonsringen.no

Årsregnskap 2023 – nøkkeltall

Inntekter

Gaver/kontingenter	264.464
Gaver grupper	305.100

Sum driftsinntekter	569.564
---------------------	---------

Kostnader

Støtte til misjonsprosjekter	800.000
Øvrige kostnader	280.864

Sum driftskostnader	1.080.864
---------------------	-----------

Driftsresultat	- 511.300
Renter av bankinnskudd	76.963

Årsresultat	- 434.337
--------------------	------------------

Egenkapital 1/1-2023	2.715.798
Årets resultat	- 434.337

Egenkapital	2.281.461
--------------------	------------------

Vår trofaste daglige leder gjennom mange år, Hilde Masvie Ydstebø, hadde i god tid gitt oss beskjed om at hun ønsket å avslutte i løpet av høsten. Gode råd var dyre da. Hennes ansvarsområder er blitt fordelt på flere hender.

Følgelig er Ingvar Nevland fra Gressvik vår nye regnskapsfører, og har kommet godt i gang gjennom høsten. Marit Oline Hovde Syltebø skal fremover ivareta prosjektsøknader og forberede grunnlaget for landsstyrets vedtak om støtte på det årlige styremøtet i mars. Og ellers fortsette som sekretær for landsstyret. Ester Røen har tatt seg av redigering av bønnekortet, post og kontakt til og fra medlemmer og samarbeidsorganisasjoner.

En slik inndeling av oppgaver gjorde kontoret på Lovisenberg overflødig, og leieavtalen på Lovisenberg ble derfor sagt opp. Et langt liv med SMR knyttet til Lovisenberg måtte avsluttes og kontoret ble ryddet. Papirer fant veien til Misjons- og diakonarkivet på VID vitenskapelige høgskole i Stavanger.

I 2023 ble det startet opp en ny SMR-gruppe i Kristiansand. Ellers gleder vi oss

Her er landsstyret samlet til møte i Trondheim i mars. Fra venstre: Solveig Granseth Evang, Frøydis Vestbøstad (styreleder), Ester N. Røen, Marit Hovde Syltebø og Torunn Tvedt. Joy Røyseland var med digitalt på skjerm, mens Ester Vinnem var forhindret fra å møte. (Foto: Christine Kristoffersen)

over kontakten med organisasjonene bak de prosjekter vi støtter, og rapportene vi mottar fra utsendte medarbeidere eller prosjektledere som holder overblikket fra Norge.

SMRs logo er fornyet og ble gitt oss i gave av grafisk designer Jon Audun Kvalbein. Redaktør har også sørget for at hjemmesiden er blitt oppgradert. SMRs Facebook side fungerer og leses.

SMR var representert med stand under NMS sommerfesten på Hell i juni. Torunn Tvedt representerte SMR på Unådd-konferansen i Bergen i oktober.

Økonomi

SMRs årsregnskap foreligger i eget vedlegg. Kollektor fra SMRs grupper er jevnt stabile. Særlig påfallende er en 32 prosent nedgang på et år i kontingent og

gaver fra enkeltmedlemmer. Det påhviler årlig landsstyret å vurdere hvor mye som skal fordeles til prosjektstøtte i forhold til synkende inntekt gjennom kollektor og gaver.

Fremover innspares husleie til kontor på Lovisenberg, og flere styremøter avholdes som nettmøter uten reiseutgifter. SMR har ikke mottatt minnegaver eller testamentariske gaver gjennom 2023.

Etter flere år med lav innskuddsrente har SMRs konti nå merket renteoppgangen gjennom 2023.

For Fondet «Hjelp til sykdom og nød» vises til egen årsmelding.

15. Februar, 2024
Frøydis Vestbøstad
Styreleder

HimalPartner har hatt ulike prosjekter i de tibetanske områdene i Kina siden midten av 90-tallet.
(Illustrasjonsfoto: Jacqueline Macou/Pixabay)

Deler ut 760.000 kroner til misjonen

I år deler Sykepleiernes Misjonsring ut 760.000 kroner til 11 ulike misjonsprosjekter i forskjellige land. Støtten fordeler seg slik:

NMS/Madagaskar får 90.000 kroner til «Mor barn helse-programmet».

NLM/Mongolia får 90.000 kroner til prosjektet: «Styrke relasjoner i unge familier».

Lys over Land/Senegal får 60.000 kroner til «Håp til handikappede.»

Misjonsalliansen/Equador får 100.000 kroner til «Helse, ernæring, utvikling og livsmestring i fattige bydeler i Guayaquil».

Normisjon/Bhutan får 60.000 kroner til «Anskaffelse av hjelpemidler til personer med alvorlig funksjonsnedsettelse».

Israelmisjonen/Israel får 60.000 kroner til

Ebenezerhjemmet i Haifa.

NMS/Sykehusets venner i Kamerun får 20.000 kroner til «Nytt ultralydapparat».

Baptistsamfunnet/DR Congo får 60.000 kroner til «Årsmøte og fagseminar for alle sykepleierne i CBCN.»

HimalPartner/Kina får 90.000 kroner til «Styrking av omsorgspersoner i TAR (Den tibetanske autonomregion)».

MAF/Madagaskar får 70.000 kroner til «Medical Safaris».

TENT/De forente arabiske emirater får 60.000 kroner til «Sykepleiere til Emiratene».

Helene Kolnes er den eneste sykepleieren på feltet. Hun står i midten som nummer åtte fra høyre.

Samlet til sin årlige konferanse

– Vi her på feltet til Misjonssambandet i Vest-Afrika hadde vår årlige konferanse like før påske, forteller misjonssykepleier Helene Kolnes i en epost til Misjonsringen.

Tekst: Helene Kolnes, Elfenbenskysten

12. - 15. mars var misjonærene i Vest-Afrika for NLM samlet til konferanse sammen med fire tilreisende gjester fra Norge. Misjonærkollegiet består av fem enheter og en ettåring. Bergfrid Almelid i Mali og familien Miriam og Frederik Notevik i Ouaninou. I tillegg er Sigfred Kiplesund ute i flere perioder på et par måneder. Familien Sveinn Einar og Anita Zimsen bor i Abidjan og får god hjelp av ettåring Rebekka Klingsheim. Undertegnede bor og jobber også i Abidjan.

På selve konferansen begynte dagene med en bibeltid ved hovedstyremedlem

Temesgen Shibru Galla før vi gikk over til å dele rapporter for 2023. I tillegg fikk vi noe undervisning fra regionleder for feltet, Morten Egeland, og fra ekteparet Greta og Svein Strand som jobber som sjelesørgere. Det ble valgt nye medlemmer til styret og uplasserte oppgaver ble fordelt.

Dagen etter konferansen reiste vi på leir til en leid eiendom ved de fine strendene som ligger cirka en time utenfor Abidjan. Barna hadde fri fra skolen og vi fikk gode dager sammen med sol, fellesskap, lek og gode måltider. Vi er takknemlige til Gud for at han kaller mennesker til fellesskap med seg og at vi får være med i Guds rikes arbeid.

– Folk trenger mer kunnskap om psykiske lidelser, skriver NLM. (Illustrasjon: Nani Buntarian/Pixabay)

Menneskeverdet utfordres

Siden 2014 har NLM jobbet med psykisk helse i Medan, i hele ni år med støtte fra SMR. – Vi har nå åtte ansatte inkludert koordinator og rådgiver. Prosjektet er lokalisert to steder i Medan; på det statlige mentalsykehuset og i distriktet Helvetia.

Tekst: NLM – tilsendt årsrapport 2023 for prosjektet «NLM Indonesia/Psykisk helse»

Stigmatisering og diskriminering av mennesker med psykisk sykdom er fortsatt utbredt i Indonesia, og det påvirker alle områder av livet; det personlige, hjem og familieliv, arbeid og sosialt liv. Dette fører til ekskludering, isolasjon, få arbeidsmuligheter og redusert inntekt for de som rammes.

Stigmaet i seg selv kan føles verre enn selve sykdommen, og familiemedlemmer er også berørt. Samfunnets negative holdning til de med en psykisk sykdom kan bli adoptert og internalisert av den syke, som fører til skam, senket selvtillit og øker risikoen for at sykdommen blir mer alvorlig.

Pasienter i lenker

Det er mangel på system og ressurser til å ivareta mennesker med psykiske utfordringer. Menneskeverdet utfordres av at flere pasienter fortsatt er i lenker og at mennesker med psykiske lidelser ikke får den behandlingen de trenger. Pasientene er blant annet avhengig av familien for å få behandling og hjelp. Og familien og nettverket rundt pasientene trenger mer kunnskap. Derfor har vårt prosjekt flere mål. I tillegg til å redusere stigma knyttet til psykisk sykdom, ønsker vi å utvikle et fellesskap som gir psykisk syke tilgang til helsepersonell, og skape en kultur

Stigmatiseringen av psykisk syke er svært utbredt. (Illustrasjonsfoto: Andrea Liberini/Pixabay)

med respekt for hverandre til tross for deres mangfold og lidelser.

Hva gjør vi?

Prosjektet gjennomfører aktiviteter som har som mål å øke folks kunnskap og bevissthet om psykisk helse gjennom opplæring/utdanning, kampanjer, selvhjelpsgrupper og yrkesaktiviteter.

Pasientene får fortsatt daglig tilbud om aktiviteter på det psykiatriske sykehuset i byen; som matlaging, hagearbeid, såpelaging, fotball, sjakk, bordtennis, tegning og lignende. Erfaring og evaluering fra samarbeidet viser en positiv innvirkning på pasientene. Pasientene utvikler selvtillit og ferdigheter etter å ha deltatt i rehabiliteringsaktivitetene.

I 2023 inngikk prosjektet en avtale om å bruke det gamle landsbykontoret i bydelen Helvetia, kontoret blir brukt som et læringscenter. På denne måten blir selvhjelpsgruppene og arbeidstreningen tilgjengelig for flere. I 2023 har prosjektet lyktes i å tenne et engasjement hos lokale

myndigheter, ledere, religiøse institusjoner og skoler i samfunnet.

Prosjektet har gjennomført flere kurs og kampanjer om psykisk helse. Opplæringen tar sikte på å styrke forholdet mellom interessenter og mottakere. Samtidig sikrer prosjektet at interessenter og samfunnet får økt fokus på å hjelpe personer med psykiske lidelser.

Nye navn på bønnekortet:

Det er kommet inn flere navn til bønnekortet vårt for 2024 etter at det gikk i trykken. Fint om du kan føye til disse på kortet:

Elfenbenskysten: Helene Kolnes og Anita Stokka Zimsen, begge fra NLM.

Mexico: Ragnhild Espeland og Hanna Bakke, begge fra Ungdom i Oppdrag.

DR Kongo: Bjørg Thun Larsen, Pinsemisjonen.

Glade jublanter i Indre Østfold SMR. Fra venstre: Kirsten Herrebrøden, Astri Hope, Anne Grete Gjerden, Anne Kristine Snøløs, Anne Marie Høyheim og Randi Kopperud.

Indre Østfold SMR feiret 75 år

I februar 1947 ble tre personer enige om å stifte Askim SMR – forløperen til Indre Østfold SMR. De tre var søster Elisabeth, søster Louise og søster Andrea. – De var så beskjedne at de ikke engang skrev ned etternavnene sine, forteller Anne Kristine Snøløs, leder av den 77 år gamle gruppa.

Ja, det er riktig. Gruppa er 77 år, men feiret nylig 75-års jubileum. – Det er fordi det ikke var anledning til å feire 75 års dagen for to år siden, på grunn av pandemien, forklarer Anne Kristine.

Det store jubileet ble avholdt i Metodistkirken i Mysen 26. april. Hovedtalere var Nora Helene Fjose og Ruth S. Andreassen fra Oslo SMR. Nora fortalte fra misjonsarbeidet på Madagaskar. Ruth holdt andakt og viste en video fra Ebenezerhjemmet i Israel. Winnie Gulbrandsen og Leif Wiik fra Mysen bidro med sanger som rørte mange. Både Fredrikstad SMR og Moss SMR kom på

besøk, holdt taler og ga jublanten blomster.

– De tre søstrene som startet gruppa vår handlet i tro for 77 år siden. Arbeidet vokste og flere kom med, både fra Trøgstad, Eidsberg, Marker, Rakkestad og Ørje. Som en følge av det ble det naturlig å skifte navn fra Askim SMR til Indre Østfold SMR, forteller Anne Kristine. – Etter hvert som årene er gått har det vært mange som har vært innom SMR. Det kan se ut som om vi er en utdøende rase, men vi står på. Der to eller tre er samlet i Guds navn, der er han midt i blant oss. Så vi holder ut og ber om at vi må vokse. Vi vet at vår oppgave som bønnegruppe er helt unik!

Medlemmer fra Moss SMR og Fredrikstad SMR tok turen til Mysen for å gratulere den flotte jublanten.

Anne Kristine delte litt fra historien til gruppa.

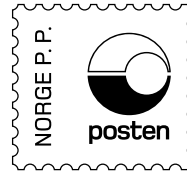
Nora Helene Fjose fortalte fra Madagaskar.

Leif Wiik og Winnie Gulbrandsen bidro med sang.

Ruth S Andreassen holdt andakten.

Returadresse
SMR v/Ester Røen
Edgar B. Schieldrops Vei 92A,
7033 Trondheim

MISJONSRINGEN utgis av
Sykepleiernes Misjonsring
Her finner du mer informasjon om oss:
misjonsringen.no
facebook.com/misjonsringen
instagram.com/misjonsringen

Medlemskontakt:

SMR v/Ester Røen
Edgar B. Schieldrops Vei 92 A,
7033 Trondheim
E-post: post@misjonsringen.no
Telefon: 47 67 87 97

Leder:

Frøydis Vestbøstad
Gulbrandsvegen 11, 7088 Heimdal
E-post: styreleder@misjonsringen.no
Tlf: 93 80 67 48

Redaktør:

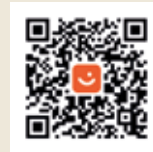
Christine Kristoffersen,
Tors vei 54A, 1540 Vestby
Epost: christine@misjonsringen.no
Tlf: 41 12 81 80

Sykepleiernes Misjonsring (SMR) er en sammenslutning av sykepleiere som har til hovedoppgave å be for misjonen, spesielt for sykepleiere i misjonens tjeneste.

SMR er også en støtte- og hjelpeorganisasjon for evangeliske misjonsorganisasjoner.

Gaver:

Bankkonto: 1609.51.13676
Vipps-nummer: 560952

Husk å skrive en e-post til SMR med hvilken gruppe det vippsede beløpet er fra.
Epost: post@misjonsringen.no

Frist for innsendelse av materiell til neste nummer: **1. september**

Østfold Trykkeri
ISSN 1892-7416